TREK FREEWAY OVER DE STREEP!

FREEWAY
Veertiendaags Radio Magazine

EXPLOITATIE: Internationale Vereniging van Radio Vrienden.
LIDMAATSCHAP:
Per half jaar: f 15,00 of 225 Bfr.
Per jaar: f 30,00 of 450 Bfr.
U ontvangt dan het Freeway Veertiendaags Radio Magazine.
TRANSAKTIES: Ten name van A.H.Plekkenpol, Augustinushof 112, Hilversum.
Giro 3685492 of Rabo Bank Hilv.3882.51.921
HOOFDREDAKTEUR NEDERLAND: Ton Plekkenpol.
HOOFDREDAKTEUR BELGIE: Freddy Jorus.
INHOUDSVERWERKING: Ton Plekkenpol en Freddy Jorus.
VORMGEVING: Freddy Jorus.
LAY-OUT: Ton van Draanen en Freddy Jorus.
OMSLAG ONTWERP: Ton van Draanen.
ILLUSTRATIES: John van Draanen.
WERKTEN VERDER MEE AAN DIT NUMMER:
Herman de Graaf, Dirk De Pauw, Hans Hoogendoorn, Rob Hoovenkamp, Hans Knot, Dick Verheul.

DRUK: Offset - Planafdruk - Fotocopie.
C. Decoene, Pieter Reypenslei 57
2510 Mortsel, België.
REDAKTIE ADRES NEDERLAND:
Freeway - Postbus 1239 - Hilversum.
REDAKTIE ADRES BELGIE:
Freeway - Postbus 65 - 2510 Mortsel.
TELEFOON:
Redaktie Nederland: 035-43922.
maandag, donderdag en vrijdag : 16.50 tot 17.40 u.
zaterdag 9.00 tot 10.00u en 16.00 tot 17.30u.
Redaktie België: 031/494410.
Alleen op werkdagen tussen 19.00 en 21.00u. en op zondag tussen 9.00 en 10.00 u.
Denk om het landnummer!

Elke auteur is verantwoordelijk voor zijn eigen publikatie.

Niets uit deze Freeway mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de hoofdredaktie.

OPRICHTING FREEWAY:
Freeway werd voor het eerst uitgegeven in Hilversum door Ton Plekkenpol op 3 juli 1973.

AFSLUITING:
De laatste hand aan deze Freeway werd gelegd op vrijdag 17 februari 1978 te 00u05.

Freeway Story.

Halloo vrienden, wat is het toch ontzettend moeilijk om telkens deze open ruimte met een nuttig artikel op te vullen. Niet dat ik niet weet waarover schrijven, neen in het tegendeel er is steeds stof genoeg, maar de vingertjes willen gewoonlijk niet meer meedoen. Deze rubriek is namelijk de laatste die ik type van de lay-out en meestal, net zoals nu heb ik hiervoor niets voorbereid.
Mensen het heeft gesneuwd en het is bar koud. Wanneer het nu lang genoeg keihard blijft doorvriezen kunnen we misschien binnenkort tot aan het Mi Amigo schip wandelen. Neen dat kan niet, dat weet ik ook wel. Het zal zelfs zeer koud moeten worden wil er iets van de zee bevriezen, met al die smerigheid in het water bebevriest dat water extra moeilijk.
Volgende week dinsdag, dus voor jullie vandaag of gisteren (dus 21 februari) gaat de 400 ste Baken 16 de lucht in. Tenminste als ik goed geteld heb, en als er geen grote hevige woelige waterige stormen komen.
Freeway verschijnt nu regelmatig en jullie schijnen hem ook nogal regelmatig te ontvangen. Dat mag natuurlijk niet lang duren. Van ons natuurlijk wel, maar niet van vadertje post. Als alles goed gaat, gaat het slecht voor Freeway. Want de Belgische Posterijen hebben het in het hoofd gehaald om op 3 maart 1978 een stakingetje te gaan organiseren. Op 6 maart verschijnt Freeway nummer 73 en die kan daar nog wel wat hinder van ondervinden. Door zo een staking geraakt men met alle post wat achterop en dan duurt het wel een paar dagen vooralleer alles terug op punt staat. Laten we hopen dat we er niet teveel last gaan van hebben
Onlangs kwam ik via stiekeme verdachte praatjes te weten dat de Belgische justitie akties gaat ondernemen tegen alles wat maar iets met Mi Amigo zou kunnen te maken hebben. Grote zoekakties en dergelijke. Nu zou de Belgische Freeway redaktie naar het schijnt ook met zo een bezoek vereerd worden. Wij kunnen de heren alleen maar hartelijk welkom heten, want voor zover ik weet is schrijven over Mi Amigo nog niet verboden. Cherio, Freddy.

DICK VERHEUL

Hallo Freeway.

Vlak voordat ik naar de Mi Amigo vertrok vond ik nog even tijd om voor jullie blad een verhaaltje over mijzelf te schrijven zodat je weet, wie er tegen je zit te praten via de 319 meter.

Ik ben Dick Verheul geboren op 20 maart 1955 in een van de mooiste plaatsen van Nederland,Den Helder.

Mijn ouders komen uit Den Haag maar verhuisden in 1952 naar Den Helder omdat mijn vader daar 'n goede baan kon krijgen. Omdat 't een flinke opgave voor hem was om iedere dag heen en weer te rijden, is de hele familie maar verhuisd.

Mijn schoolopleiding verliep zoals dat van iedere andere jongen alleen ben ik in de vijfde klas blijven zitten omdat ik 's avonds liever naar de radio zat te luisteren in plaats van huiswerk te maken. Na de lagere school ging ik naar de MULO, waar ik in de derde klas met een paar vrienden het plan kreeg om een radiostation te beginnen. Van ons zakgeld kochten we wat onderdelen zoals EL84 en EL34 buizen waarmee we, met nog meer onderdelen, een tweetraps zender in elkaar bouwden. Het geheel werd gevoed door een oude radio met een draad van 25 meter in de tuin en wat afstemcondensatoren.
De zendermodulatie werd verzorgd door een oude grammofoonversterker die we in een dumpwinkel gekocht hadden. Wonder boven wonder brachten we de boel nog aan de praat en kon ongeveer half Den Helder ons horen via de 350 meter, want daarop zonden wij uit.

De programma's werden bij mij thuis opgenomen waar wij een kleine studio hadden ingericht met spullen die we van alle kanten bij elkaar hadden geraapt.
Piet Kerkem had nog een pick-up, Jan Valken kwam met een oude Grundig bandrecorder en ikzelf had eens een Telefünken kristalmicrofoon gekocht voor 20 gulden in de uitverkoop.

Een mengpaneel van 4 kanalen hadden we zelfs ook nog kunnen versieren, hoewel die het na twee jaar wel had begeven, doordat mijn moeder er een keer water in had laten lopen toen zij de planten in mijn kamer water gaf.
Nu kunnen planten wél, maar mengpanelen niét tegen water dus dat was snel afgelopen.
Ik was inmiddels gaan werken en heb toen maar een nieuw mengpaneel gekocht waar wat meer mogelijkheden opzaten.

Evenals mijn kollega Rob Hudson, zond ook ik een proefprogramma naar Mi Amigo in Playa de Aro en het verbaast mij dat ik ben uitgekozen om op de Mi Amigo "live" programma's te mogen maken.

Zo vrienden ik ga mijn koffers pakken, want ik heb nog een lange reis voor de boeg. Tot horens op de 319 meter en schrijf eens een briefje, zodat ik weet tegen wie ik aan het praten ben.

Casey Kasem

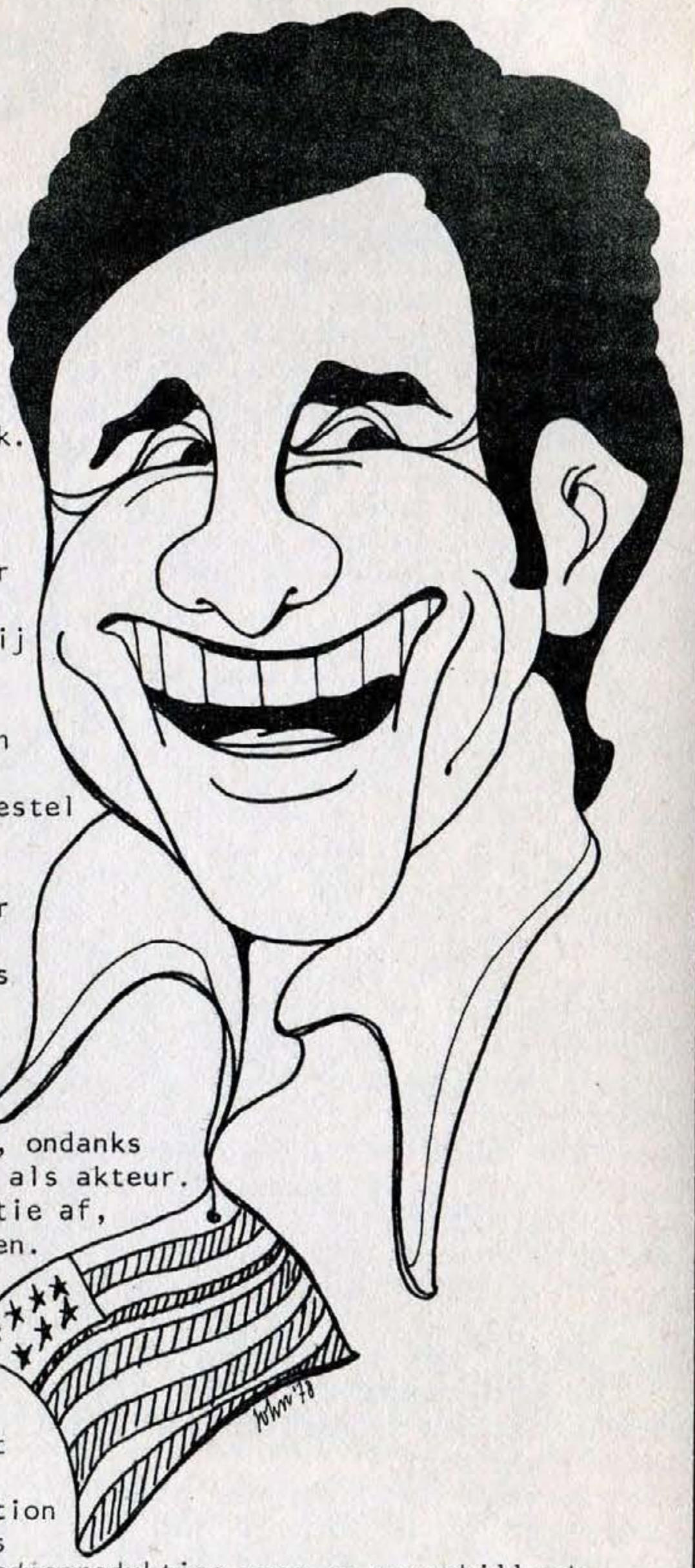

Tijdens mijn veertiendaags verblijf in Amerika, eind 1977, had ik me heilig voorgenomen in ieder geval een ontmoeting te hebben met Casey Kasem, of met Wolfman Jack. Wel alleen al om het "Watermark complex" binnen te komen heb je ontzettend veel geduld nodig, niet te spreken van de tijd die je nodig hebt om de manager van een der beide grootheden te bereiken.

Wel na uren lang aandringen lukte het mij om een gesprek te krijgen met Casey Kasem van 10 minuten. Echter toen ik Casey vertelde dat hij ontzettend populair was in Nederland bij de luisteraars van AFN en ik hem het nodige had verteld over het radiobestel en de vrije radio in Nederland, liep het gesprek uit tot meer dan een uur.

Casey's carrière begint als radio-akteur in 1950 te Detroit. In Amerika was het in die jaren IN om verschillende radiokomedies te laten spelen in diverse afleveringen. Casey zat op de Highschool met een aparte klas waar men het radiovak kon leren. Hij voelde er wel veel voor om akteur te worden en hij vertelde zijn leraar dat hij, ondanks zijn base-ball kwaliteiten, een baan zocht als akteur.

Zijn leraar raadde het in eerste instantie af, daar hij slechts $40 per maand kon verdienen. Hij kreeg een baantje bij WDRT in Detroit waar hij in opleiding ging.
De eerste serie waarin hij speelde was "The Lone Ranger", waarin hij vooral leerde zijn stem op diverse manieren te gebruiken. Tijdens zijn dienstperiode moest hij naar Korea, zette daar een produktie-station op en ging werken bij het radiostation "Kilroy" waar hij o.a. John Orloff en Chris Petterson ontmoette. Ze maakten allerlei radioprodukties waar ze verschillende prijzen mee wonnen. In 1954 kwam Casey terug uit Korea en kreeg opnieuw een rol in "The Lone Ranger".

Hij kreeg tevens een baantje bij WJLB in Detroit waar hij onder de naam Crazy Casey veel Bee-Bop muziek draaide. Na anderhalf jaar gaf hij het disc-jockeywerk op en ging weer toneelspelen, niet voor de radio maar in theaters.
Ex-collega's kwamen hem op een gegeven moment opzoeken en vertelden hem de oprichting van een nieuw station WJBK. Casey solliciteerde en werd deejay tijdens de nachturen. De luistercijfers van zijn programma stegen iedere week.

Het station voerde de "country-format". Op een dag vertelde Clark Reed, een van de topfiguren van het station, dat hij een lijst met hitplaten wilde invoeren. Dit gebeurde onder de titel "Formula 45". Dat was in 1956. De eerste schreden naar Top 40 radio in Detroit. Casey bleef bij het station tot eind 1957 en hij besloot naar New York te vertrekken om daar zijn geluk te beproeven.
Maar dit liep op een teleurstelling uit.

Na langgenoeg te hebben rondgedwaald in Detroit en omgeving vertrok hij dus naar New York tesamen met enkele vrienden van de Wayne State University of Arts. Maar aan de slag komen ho maar. Wel zag hij veel toneelstukken maar platzak ging hij terug met in het achterhoofd de gedachte ooit eens terug te komen om het opnieuw te proberen.

Voor de periode van een jaar vertrok hij naar Cleveland en werd deejay op WJW waar hij het programma tussen 8 en 12 uur 's avonds ging doen.
Het programma bestond uit 3 uur Rock en Roll, geënt op het zwarte luisterpubliek en 1 uur een soort talkshow met de nieuwslezer van dienst.
Binnen de kortst mogelijke tijd was zijn programma het meest beluisterde programma van het radiostation.
Tevens kreeg hij een tv programma onder de tittel Cleveland Bandstand.
Het formaat van het radiostation veranderde en Casey besloot te gaan werken in Buffaloo bij WBNY waar hij echter 3 maand later wegen oninteresse ontslagen werd.

Casey werd evenals Don Bauman een zeer gevraagde deejay en zo kon het gebeuren dat hij jaar in jaar uit over heel Amerika zwerfde om bij diverse stations te gaan werken. In 1962 kwam hij terrecht bij KWEB in San Fransico

Mc Kinnon programmadirekteur vroeg om meer informatie in de programma's en zo kwam eigenlijk Casey's idee om de top 40 te gaan presenteren zo als hij het nu nog presenteert.
Een plaat met een praat en dan pas starten, maar op een zulk enerverende manier te doen dat het interessant blijft voor de luisteraar.
Hij vertrok opnieuw naar een ander station en wel naar KRLA in Los Angelas waar hij zijn naam Crazey Casey veranderde in Casey Kasem. Tevens herstartte hij zijn loopbaan als acteur.

Hij raakte bevriend met Mike Curb, een welbekende producer en door hem kreeg Casey een baan bij een TV station in Hollywood om live commercials te doen.
Een volgend aanbod was om een rol te spelen in een Cartoonserie van Batman.
Deze serie werd geproduceerd door Watermark Co. in Hollywood. Casey liep al jaren rond met het idee om iets groots te maken van de Amerikaanse top 40 in de stijl zoals die al jaren loopt en Watermark, de firma was nog niet zolang geleden opgericht, was net bezig met de voorbereiding van de weloverbekende Cruisin Serie.
Casey deed een aanbod en wonder boven wonder werd het aangenomen. In de beginfase werd er meer dan 12 uur gewerkt aan een 3 uur durend programma om het zo goed mogelijk te krijgen.

Casey had een eigen tekstschrijver en producer, en mijn volgende vraag was hoe zo'n top 40 programma nu samengesteld wordt.
Wel op woensdag komen de gegevens van de platen binnen via de telex vanuit de kantoren van Bilboard in Los Angelas, waarna de tekstschrijver aan zijn werk gaat. Donderdagmiddag is gereserveerd voor controle van de tekst en statistiekonderzoek, in de avonduren van de donderdag wordt het programma opgenomen.
Hierna worden ontstellend veel copieën getrokken en worden te tapes of per plaat op per tape verstuurd naar de diverse stations.
The American top 40 met Casey Kasem is wekelijks te beluisteren op 425 Amerikaanse stations, via 350 ARFTS stations, 4 commerciële zenders in Japan, 9 in Maleisie, 31 in Australie, tevens op stations in Singapore, Guan, Centraal Amerika en op het Peaceship.
Reden genoeg om eens te gaan luisteren naar AFN op de zaterdagmiddag.

Hans Knot.

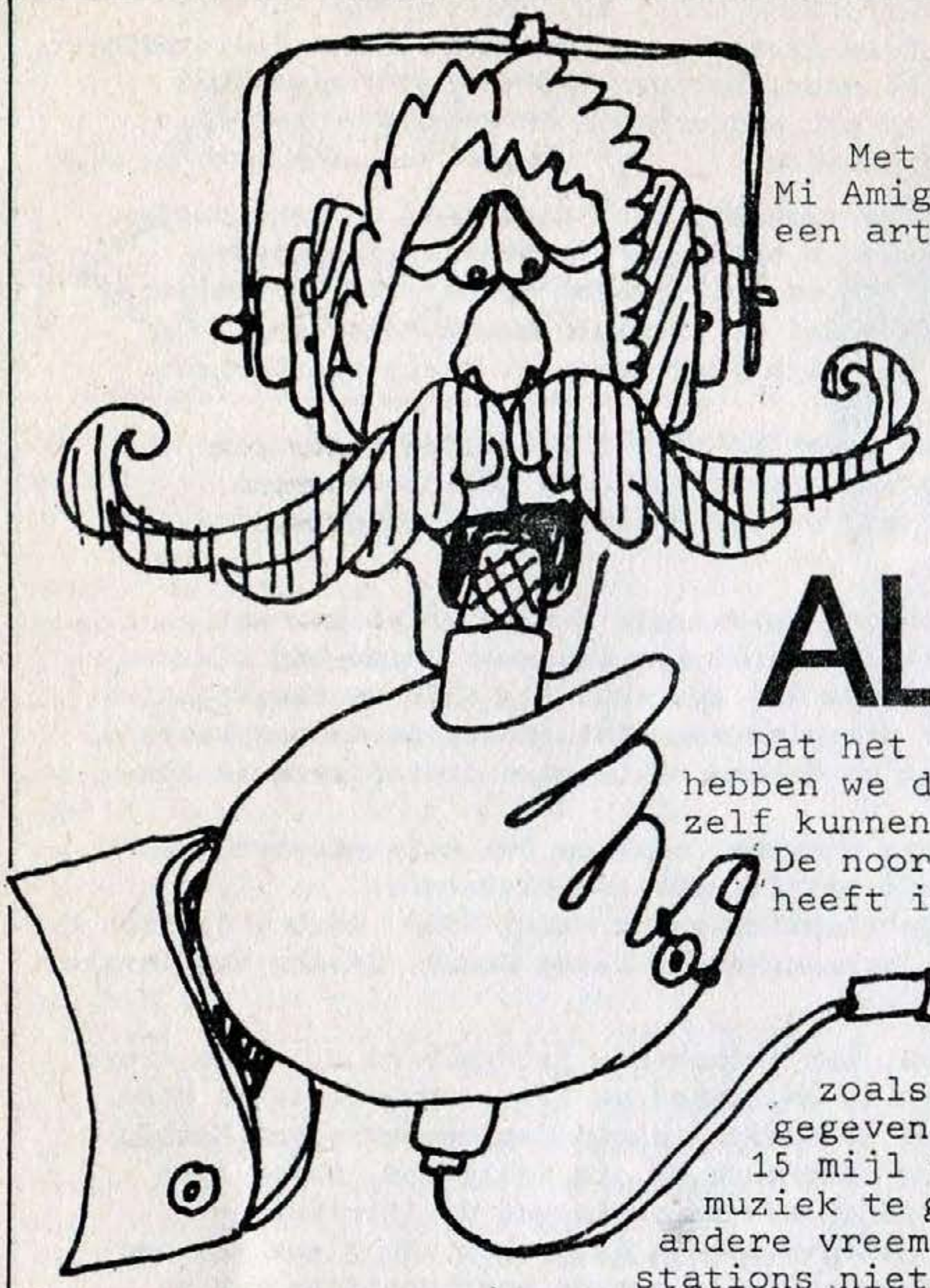

Met ingang van dit nummer zal Mi Amigo disc-jockey Herman de Graaf een artikel schrijven onder de titel:

HALLO DAG ALLEMAAL

Dat het in Europa hard kan stormen, hebben we de afgelopen maanden allemaal zelf kunnen constateren.

De noordzee, die soms rustig kan zijn heeft in de afgelopen periode dat ik aan boord van ons trouwe schip heb gezeten wel van zich doen spreken.

Gelukkig heeft de Mi Amigo zoals gebruikelijk geen krimp gegeven en liggen we nog altijd 15 mijl voor de Engelse kust om jullie muziek te geven, die om de een of andere vreemde reden bij andere radio-stations niet al te vaak gedraaid wordt.

Het heeft weinig zin om te reageren op de bijzonder vreemde artikelen die de laatste maanden in diverse bladen zijn verschenen. Ik geloof dat de luisteraars van ons station duidelijk zelf hebben kunnen constateren dat ons schip echt wel tegen een stootje kan.

Terwijl wij aan boord op onze kleurentelevisie konden zien hoe niet ver van ons vandaan diverse schepen in moeilijkheden waren en dankzij de storm de hele pier van de niet ver van ons verwijderde plaats Margathe volkomen vernietigd werd, hebben wij op de Mi Amigo de tijd doorgebracht met het spelen van schaak en Monopoly, onder het drinken van diverse kopjes thee (nou ja thee, laat mijnheer Heineken dat maar niet horen).

Het is alleen jammer dat het tijdens dit soort stormen voor ons niet mogelijk is om uit te zenden, maar Mi Amigo zou Mi Amigo niet zijn als zij niet telkens na de storm weer terug zou komen, om u muziek tegeven waar u volgens ons recht op hebt.

Misschien spijtig voor de auteurs van bepaalde kranten artikelen, maar Mi Amigo is van plan om nog jaren te blijven. Gelukkig maar.

Bye Bye zwaai zwaai,

Herman de Graaf.

manx radio

In 1959 diende het bestuur van het eiland Man een wetsontwerp in tot het aanleggen van een 100 Kw middengolfzender die zou gaan fungeren als commerciëele zender.

De Tynwald (het parlement van Man) nam dit het wetsontwerp aan, zodat het werk kon beginnen. Het hoofddoel van het station was om toeristen aan te moedigen naar het eiland te komen en aanvullende inkomsten te verdienen door zendtijd aan Britse maatschappijen te verkopen, die door middel van "Manx Radio" (want dat werd de naam van het station) hun produkten aan de Britten konden verkopen omdat in Engeland zelf nog geen commerciëele radio was.

Hoewel het bestuur van Man in 1947 de Telecommunicatie wet had aangenomen dat geen een zender zonder toestemming van de "General Post Office" (de Britse PTT) mocht uitzenden vond het bestuur het meer dan billik dat de regering zélf toch wel een zender mocht bouwen, mede door het feit dat het alleen maar tengoede zou komen voor het eiland.

Het zou echter toch pas tot 1964 duren dat er werkelijke stappen zouden worden ondernomen tot het bouwen van de zender.

Het duurde ook zolang omdat Groot-Britannië moeilijkheden begon te maken over het feit dat een zender van 100 Kw te veel storing zou geven op Brits grondgebied. Maar in 1964 waren de beide partijen het eens geworden en kon men met de oprichting van Manx Radio beginnen.

Hiervoor werd de heer Richard L. Meyer aangetrokken van Pye Ltd. die toestemming kreeg om een FM zender te bouwen vlakbij Snaefell, de studio's en kantoren waren voorlopig geplaatst in Onchan en later in Douglas.

6 maanden later, op 5 juni 1964, werd voor het eerst uitgezonden tijdens de TT-races die ieder jaar op Man worden gehouden.

Tot oktober 1964 werd er 4 uur per dag en vanaf april 1965 tien uur per dag uitgezonden, niet alleen op de FM maar ook op de middengolf op de 188 meter.

Vanaf oktober 1965 gaf de G.P.O. toestemming om naar de 232 meter te verhuizen, waarvoor een middengolfzender werd gebouwd vlakbij Foxdale. Vanaf die tijd ging Manx Radio 90 uur per week uitzenden.

Volgende keer meer. Rob Hoovenkamp.

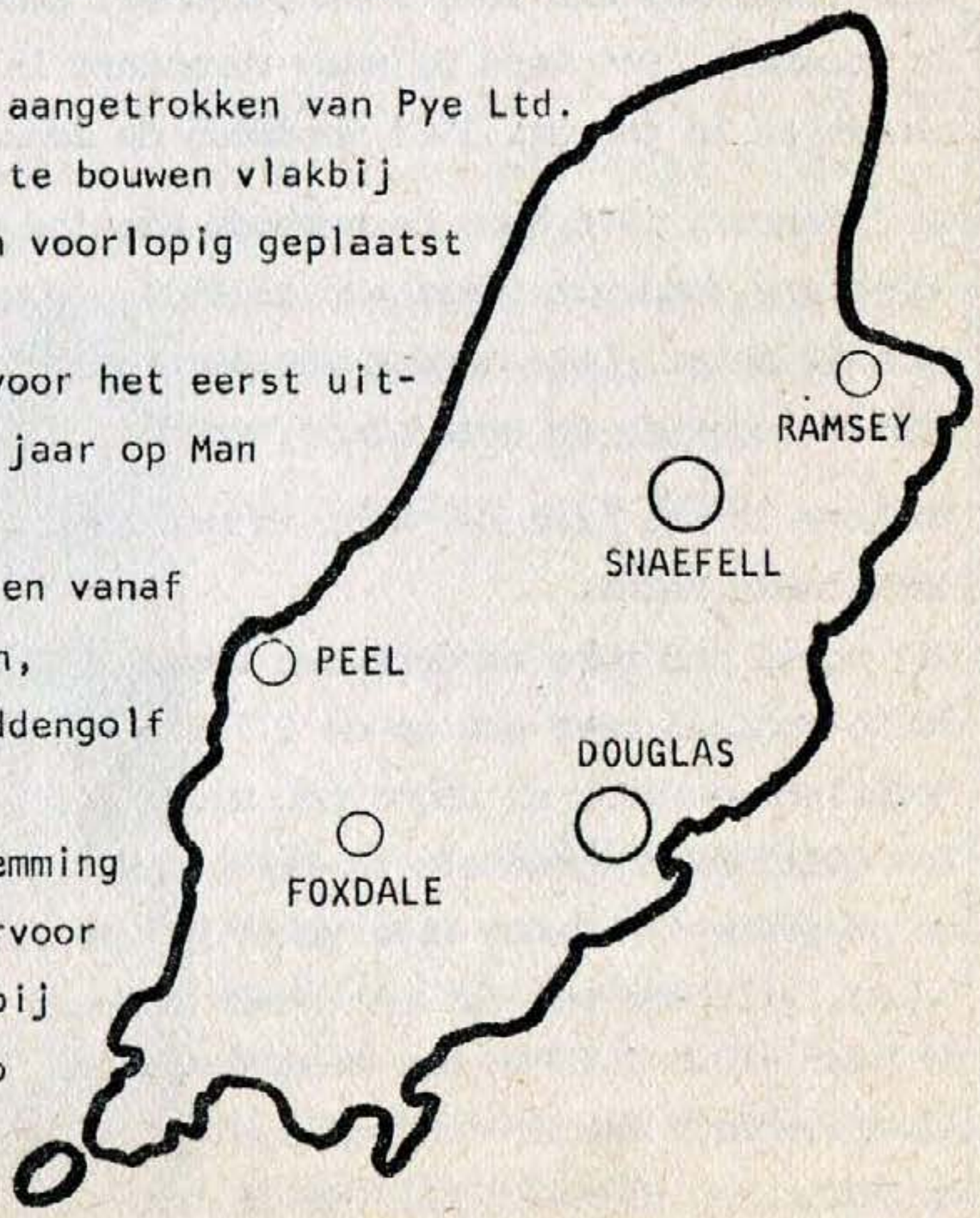

Het ingekorte waare verhaal van de zeezenders

Door: Ton van Draanen deel 4

Op 27 mei 1964 begon Radio SUTCH van popzanger Screaming Lord Sutch vanaf een oude trawler de CORNUCOPIA, maar 5 maanden later werd Lord Sutch uitgekocht door zijn manager REG CALVERT, die uitzendingen begon vanaf het Shivering Sands Fort in de Theems, 9 mijl voor Whistable op 299 meter, onder de naam RADIO CITY.
Op 3 juni kwam de vierde zender in de lucht: RADIO INVICTA op de 390 meter vanaf een ander fort, de Red Sands Towers.
Op 18 december 1964 verdween Invicta uit de lucht, maar kwam terug in januari 1965 als RADIO KING tot september en op 25 september 1965 als RADIO 390. Deze zender verdween op 28 juli 1967 uit de lucht.

Op 19 december kwam de vijfde piraat in de lucht: RADIO LONDON, opgezet door Amerikaanse zakenlieden en gerund door de Engelsman Philip Birch. Vanaf een oude mijnenveger de GALAXY begonnen de officiële uitzendingen op 23 december op de 266 meter met een 50 kW zender.
'BIG L' werd binnen de kortste keren één van de populairste zenders, ook in Nederland, waar zij door hun 50 kW zender ook goed te ontvangen waren.

De zesde Engelse piraat was RADIO ESSEX, die in september 1965 begon vanaf de Knock John Tower met een zeer zwakke zender, gebouwd door de eigenaar ROY BATES.
In december 1966 werd de naam veranderd in BBMS, maar geldgebrek was troef bij deze zender en in januari 1967 verdween de zender uit de lucht.

Op 1 januari 1966 kwam de zevende Engelse piraat in de lucht: RADIO SCHOTLAND.
Schotland zond uit vanaf een in 1904 gebouwd lichtschip de COMET op een golflengte van 242 meter. Deze zender was zeer geliefd in Schotland en hield stand tot de Britse regering de zeezenders verbood.

De koek is nog niet op, want in mei 1966 lag er weer een ander schip op de Noordzee: de LAISSEZ FAIRE.
Dit schip had twee zenders aan boord: RADIO ENGLAND en BRITAIN RADIO.
Radio England zond uit op de 277 meter en in november 1966 werd de antenne op Nederland gericht en begon met Nederlandse discjockeys (waaronder Lex Harding en Tom Collins) programma's te maken onder de naam RADIO DOLFIJN.
De programma's kwamen live vanaf het schip. De Dj's hadden het niet zo best aan boord, hierdoor was het een komen en gaan van discjockeys bij Dolfijn, die al gauw de naam RADIO FLIPPER had meegekregen van de Nederlandse luisteraars.
Adverteerders kwamen niet opdagen en de Engelse eigenaars staakten de uitzendingen op Nederland in maart 1967 en de naam werd voor de derde keer veranderd, nu gingen zij de lucht in als RADIO 277. Op 23 juli 1967 was het afgelopen met Radio 277.

De tweede zender aan boord van de Laissez Faire, Britain Radio, zond uit op de 355 meter, toen de Laissez Faire in mei 1967 van eigenaar veranderde, werd ook de naam van Britain Radio veranderd: RADIO 355.
Op 6 augustus 1967 was het afgelopen met Radio 355.

De negende Engelse piraat was RADIO 270, genoemd naar de golflengte waarop zij uitzond.
Ook deze zender kwam vanaf een boot, de 160 ton zware OCEAAN 7. Het schip lag 3 mijl voor de kust van Scarborough, maar veranderde nog twee keer van positie.
De tweede keer voor de kust van Bridlington en de derde keer voor de kust bij Yorkshire. De zender hield stand tot 14 augustus 1967, de datum waarop het afgelopen was met de zenders voor de Engelse kuststrook.

Je ziet een hele waslijst van zenders, maar de Britse regering vond het op een gegeven moment wel genoeg, vooral na de moord op de eigenaar van RADIO CITY, Reg Calvert.
Op 15 augustus 1967 tekende ook de Britse regering het verdrag van Straatsburg en het was afgelopen met de nog overgebleven zenders: Radio London, Radio Schotland, Radio 270, maar niet met RADIO CAROLINE.

Toen alle zeezenders zwegen, kondigde Caroline zich aan als: "the one and only". Gerund vanuit een klein kantoor op de singel in Amsterdam, zou Radio Caroline het nog maar 8 maanden volhouden als zeezender.
Geldgebrek was de oorzaak; Ronan O'Rahilly kon geen adverteerders meer krijgen voor zijn zenders en stak zich zodanig in de schulden dat hij failliet werd verklaard.
Op 3 maart 1968 werden de beide schepen van hun ligplaats gesleept door één van de schuldeisers, de sleepmaatschappij Weismüller en de beide schepen werden in de Amsterdamse houthaven aan de ketting gelegd.

De MV Caroline werd een paar jaar later gesloopt en de Mi Amigo zou in 1972 worden verkocht, maar daarover later meer.....

(wordt vervolgd).

De Mi Amigo in de Amsterdamse haven, waar het schip totaal werd leeggeroofd door radio fanaten.
(foto: PRN, evenals de foto's op de middenpagina).

1964-1967

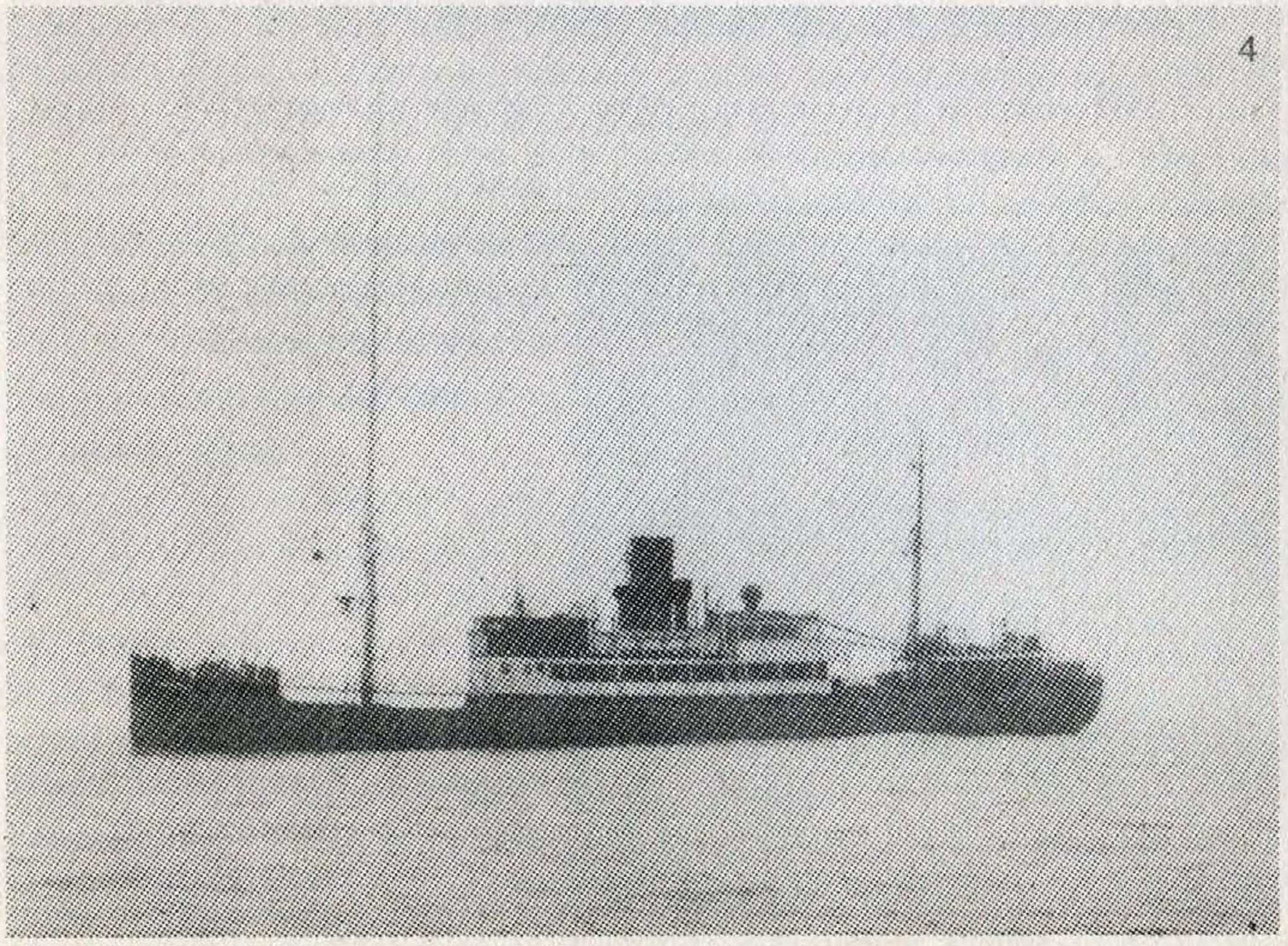

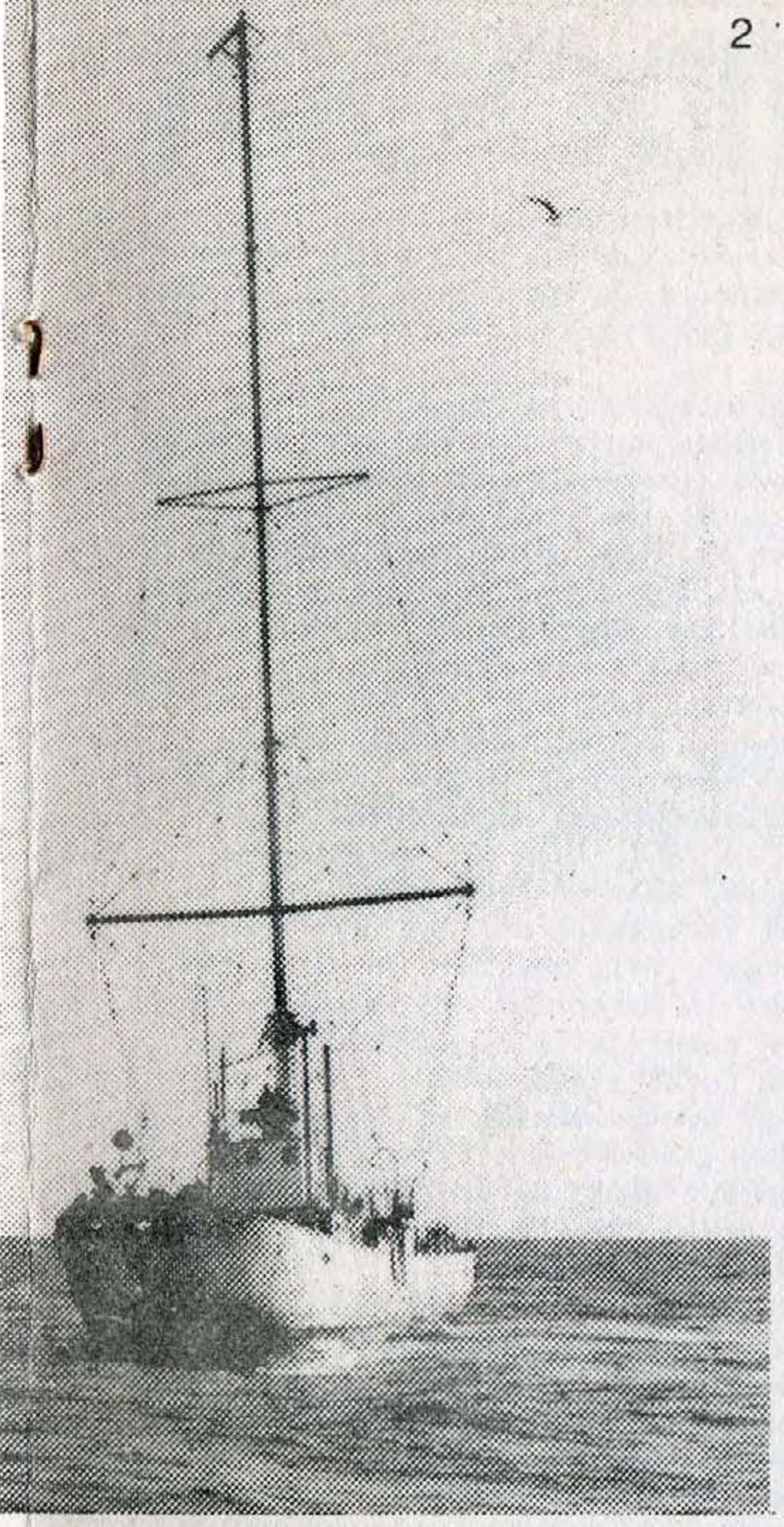

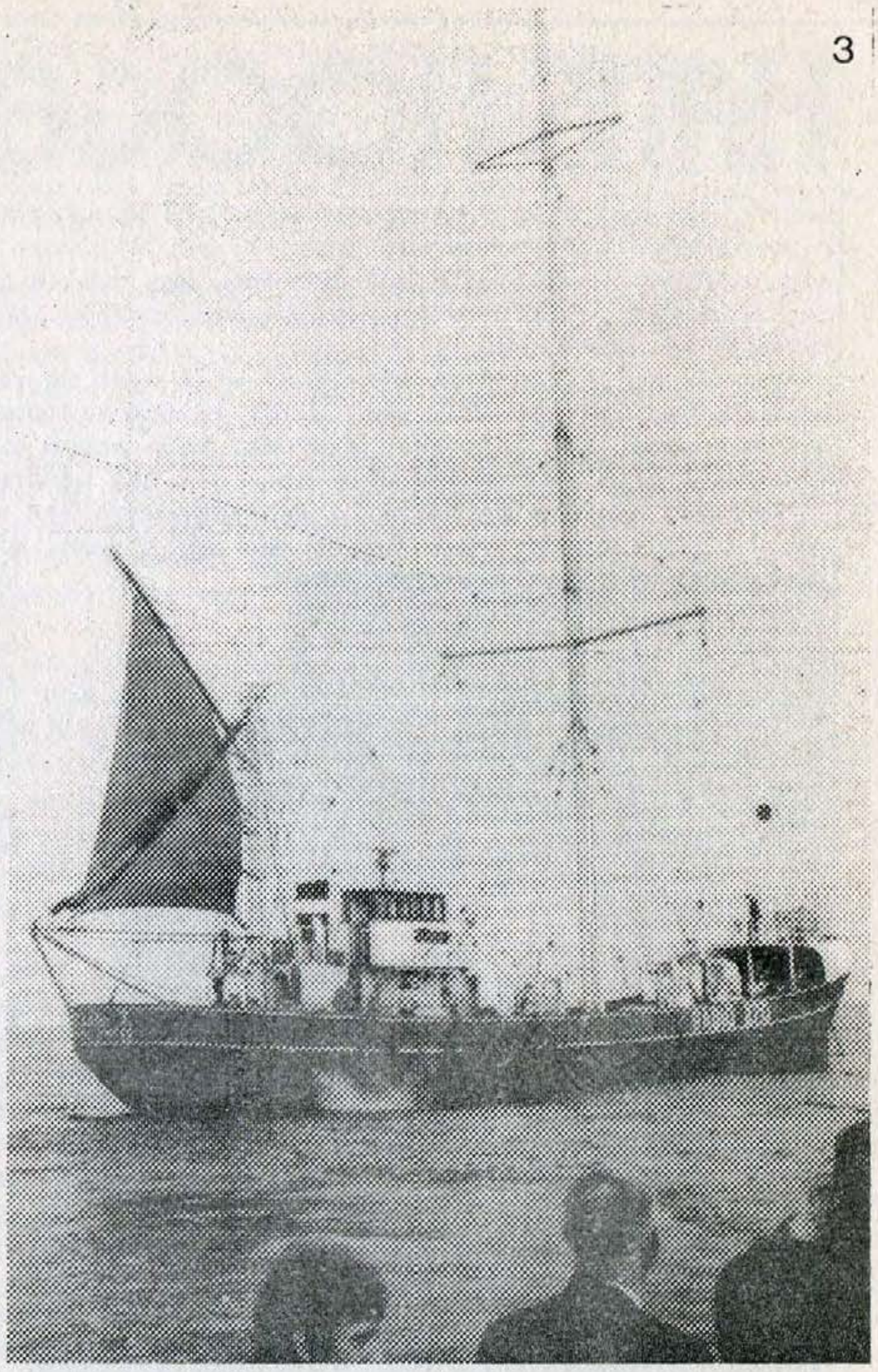

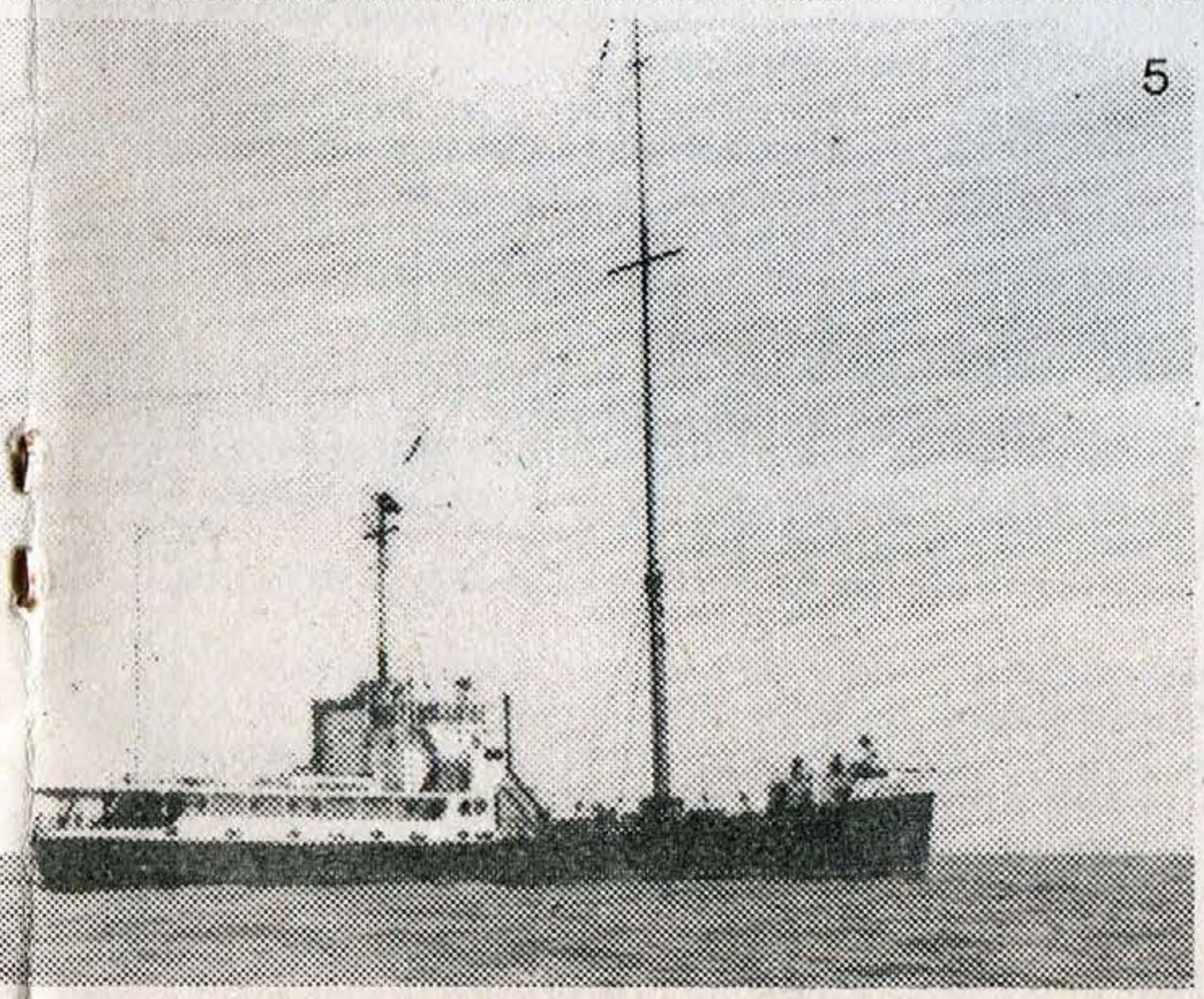

5

1) Tony Blackburn op het zendschip "Galaxy".
2) Het zendschip van Radio Scotland de "Comet"
3) De "Oceaan 7" het zendschip van Radio 270.
4) Het zendschip van Radio Caroline North, het oude oude Deense passagiersschip "Frederica".
5) De "Laissez Faire" die dienst deed voor Radio England, Britain Radio, Radio 355, Radio 227 en Radio Dolfijn.

HANS HOOGENDOORN

Begin 1974 nam Hans Hoogendoorn afscheid van Radio Noordzee waar hij 2½ jaar als nieuwslezer/disc jockey had gewerkt. Wat hij voor en na zijn RNI tijd heeft gedaan kan je lezen in het volgende artikel, wat ook te horen is in het tweede deel van de Historie van de Zeezenders van Ton van Draanen. Hans gaf Freeway toestemming om dit verhaal te publiceren.

Ja, ik heb natuurlijk altijd al veel naar de radio geluisterd en ik weet nog, toen ik een jaar of acht was, wilde ik ook radioomroeper worden wat mij toen ernstig was ontraden. Het luisteren naar de radio begon eigenlijk pas bewust toen ik ze kon terugluisteren en dat gebeurde toen wij een bandrecorder thuis kregen in 1963.

Het was een van de eerste transistor modellen van Philips, zo'n enorm grote bak met 'n gietijzeren frame.Ik heb hem nog steeds, al was het alleen maar om op te schelden. Daar nam ik dus de programma's mee op en dat werd helemaal leuk toen de Engelse zeezenders kwamen, want daar kon je een hoop van leren hoe je een goed radioprogramma moest maken.

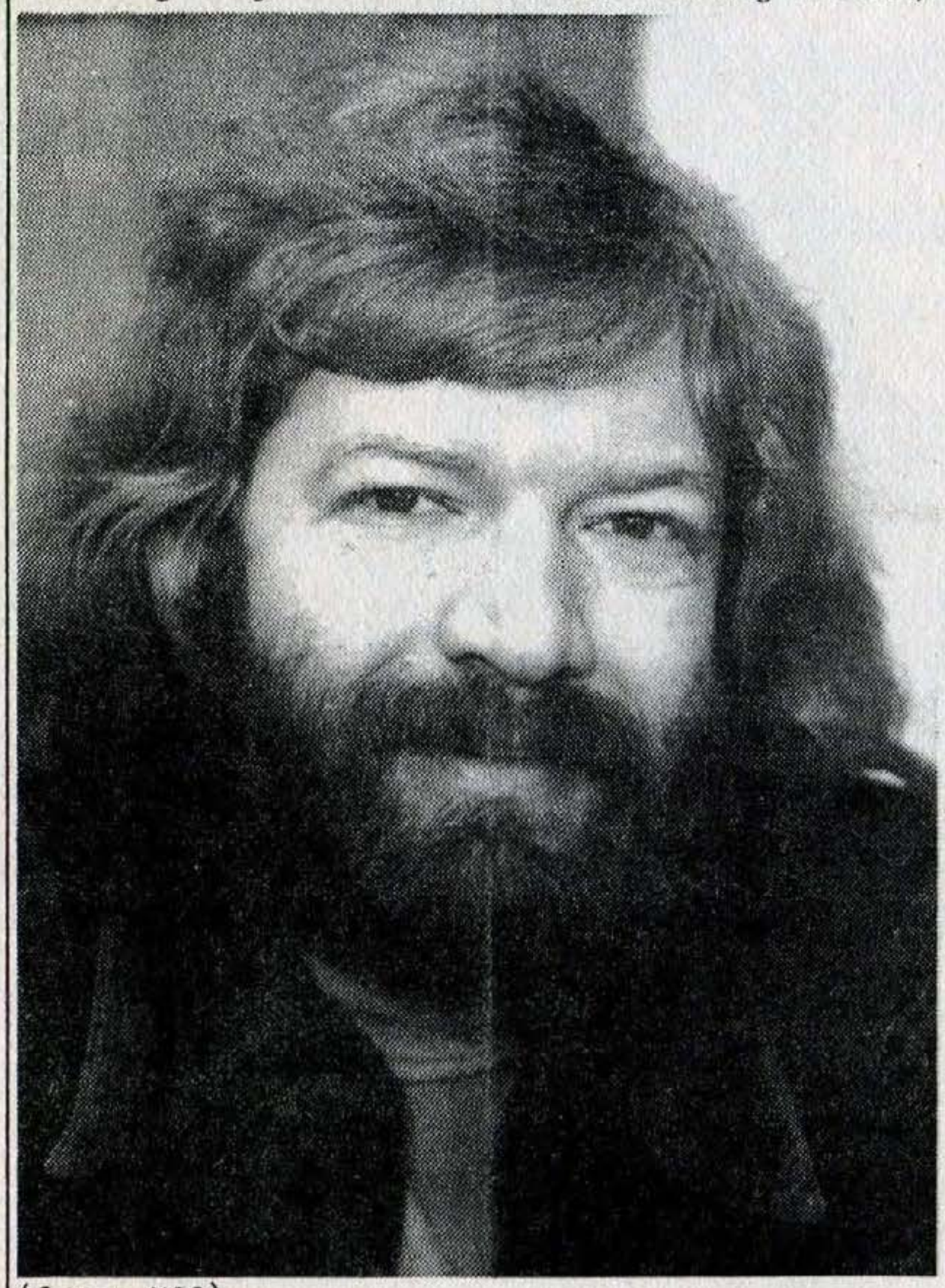

(foto: NOS)

In 1968, toen die piraten weg waren, kwam er iets anders wat mij wel interesseerde, dat was "Radio Lucas". Vrij onbekend in Nederland, maar in Amsterdam een fenomeen, dat was namelijk de ziekenomroep van het Lucas ziekenhuis.
Daar kwamen mensen bij te werken als Nico Steenbergen, Ferry de Groot, Leo v/d Goot, Gerard Smit, Henk van Rijendam, Jack Aalten, Hans Prakke, en ondergetekende.
We hebben veel plezier gehad daar, maakten soms uitzendingen van drie dagen achtereen, waar wij veel van geleerd hebben. Mede met hulp van die oude Philips bandrecorder maakten wij de programma's, want veel geld was er niet, maar wel veel werklust.

Ik heb een paar jaar bij Radio Lucas programma's gemaakt totdat in 1971 Radio Noordzee nederlandstalige programma's ging maken. Ferry de Groot was inmiddels bij RNI gaan werken als technicus en hoorde zo dat ze binnenkort nieuwslezers nodig hadden.
Ik was net uit dienst gekomen en Ferry vroeg of ik een stemtest wilde afleggen. Dat heb ik gedaan en op 10 april 1971 zat ik aan boord van de Mebo 2 nieuws te lezen. Een slechte nieuwsuitzending, maar na een tijd ging het al wat beter.

Ondanks een paar ongeregeldheden verliepen die jaren toch vrij aardig, ik voelde me net als een vis in het water.
Ik heb niet alleen nieuws en programma's gedaan zoals "Driemaster", maar heb ook veel jingles gemaakt. Je had tenslotte niet veel te doen in je vrije tijd op zo'n zendschip, dus er was tijd genoeg om jingles te bedenken of Amerikaanse jinglebanden af te luisteren om te horen of je iets kon omtoveren tot een geslaagde RNI-jingle en daar werden toch wel aardige resultaten mee geboekt.

In 1974 zat er niet veel toekomst meer in RNI en iedereen begon langzamerhand naar een andere baan uit te kijken.

Bovendien vond ik het leven aan boord toch ook niet meer zoals het in 't begin geweest was. Het was elke keer hetzelfde, je kon nooit eens een telefoontje plegen of een straatje om gaan, dus ik wilde eens wat anders gaan doen.

Gelukkig bleek bij het ANP in Den Haag een vakature te bestaan als nieuwslezer, het was dan wel geen radio maar het was toch werk dat een beetje in het verlengde lag van wat ik had gedaan, en zo kwam ik dus terecht bij de telefonische nieuwsdienst van het ANP.

Ik vergat de radiobusiness even tot november 1975 toen ik weer wat ging rondneuzen in Hilversum. Al gauw bleek dat zowel bij de VARA, als bij de NOS wat werk te doen was waarvoor zij mij wel de geschikte persoon vonden.
In januari 1976 ging ik op free-lance basis bij deze omroepen werken voor o.a. "Zoekplaatje", "Met het oog op morgen" en "Langs de Lijn".
In april kon ik zelfs in vaste dienst bij de NOS komen, ik moest de VARA hiervoor laten gaan en zo werk ik nu alweer bijna 2 jaar bij de Nederlandse Omroep Stichting wat mij best bevalt, mede door de afwisselende programma's.
Met het oog op morgen, wat ik dus 5 dagen per week doe, is weer totaal anders dan langs de lijn op zondagmiddag, waarin ik samen met Ferry de Groot de samenvatting om half 6 verzorg.

Ook was ik nauw betrokken bij de uitzendingen van de Olympische Spelen in 1976 waar ik veel jingles voor gemaakt had en waarin ik de overzichten deed.
We hebben tijdens die nachtuitzendingen zeer veel leuke dingen meegemaakt en terwijl ik dit verhaal zo neerschrijf schieten me weer allerlei voorvallen te binnen.

Zo hadden we die grap met de aankondigingen van de Olympiade.
Iedere presentator had zijn eigen jingle-cassette, ook Henk Terlingen, maar hij vond het leuk om door zijn eigen naam de namen van de drie andere presentatoren te roepen. Dat deed hij altijd zo hard zodat hij niet hoorde wat er eigenlijk gedraaid werd.
Dus heb ik na een paar keer die truc zelf gedaan, met zijn naam erbij natuurlijk.
En inderdaad: toen hij de drie namen had uitgebracht, bleek dat gelijk opgegaan te zijn met de band, en kwam er, geheel onverwacht nog "en Henk Terlingen" achteraan.

Mart Smeets (die vroeger op RNI ook meedeed aan AD sport en sportwereld - daarover moet ik ook nog een leuk verhaal vertellen) was zoals zo vaak ná Studio Sport nog even bij ons in de Hilversum 3 studio komen kijken, zat juist op dat ogenblik bij Henk in de studio en kwam toch wel even naar de aangrenzende cel om van zijn waardering blijk te geven.

Ken je het verhaal van Nico Steenbergen, die in het intro van AD sport en sportwereld, voluit GVD zei?
Ik zal die opname niet gauw vergeten, het was namelijk zo; Zoals elke donderdagavond en vrijdagmorgen waren ze bezig met die twee uurtjes, zodat de vrijdagtender die uitzending nog mee kon nemen. ZE: Bert Spaak, Mart Smeets, Nico Steenbergen, Henk van Reyendam en Erik Post.
Henk moest de leader inspreken en Nico zei dan als presentator zijn eerste tekst. Dat was al een paar keer fout gegaan en het ging weer fout, dus zei hij GVD.
Uiteindelijk kwam het toch nog goed op de band maar dat niet alleen: Want tot ieders ontzetting klonk zaterdagmorgen om drie minuten over tien, ineens die verwensing van Nico door de ether: Radio Noordzee bracht inderdaad de studio bij ons thuis... Wat was er gebeurd? "Och", zei Erik Post, "John de Mol had wel tegen ons technici gezegd dat we de band onmiddellijk moesten stoppen als de DJ iets verkeerd zei wat niet door de beugel kon , maar hij heeft er nooit bij gezegd dat de band daarna ook teruggespoeld moest worden". En dat was ook duidelijk te horen.
Er is verder ook nooit meer iets over gezegd.

Groeten van

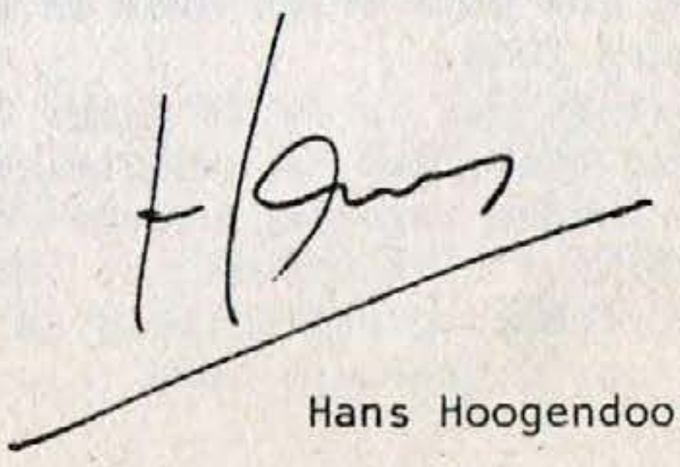

Hans Hoogendoorn

KNOTPRAAT

Door Hans Knot

Deze aflevering beginnen we met een onderzoek ingesteld door het NIPO, het Nederlands Instituut voor de Publieke Opinie, over de eerste week van uitzendingen van het REM-eiland.
De eerste gegevens: 650.000 toestellen stonden een of meer malen afgestemd op het REM eiland. In het Westen van Nederland keken de eerste dagen zelfs zo'n 25 % van alle kijkers naar de beelden vanuit de golven. Dit bericht stond in de krant van 12 september 1964.

Diezelfde dag verschenen er in de Duitse kranten diverse berichten over de eerste piratenzender voor de kust van Noord Duitsland, die echter nooit in de lucht kwam.

Een persbericht van her DPA luidde als volgt: De eerste West Duitse piratenzender "Starradio" zal over 7 weken vanuit de Elbe monding zijn uitzendingen beginnen, zo heeft de initatiefnemer, de Hamburgse nachtclubeigenaar Manfredd Weisleder meegedeeld.
De zender die wordt aangebracht op een voormalig Noors vrachtschip zal met een sterkte van 150 kW een rijkwijdte van 300 tot 400 km hebben.
Verwijten van officiele zijde dat het station het radioverkeer voor scheep- en luchtvaart zal gaan storen wordt door Weissleder van de hand gewezen.

We blijven even in Duitsland en dan komen we terecht bij 17 september 1964 als Radio Bremen een brief stuurt naar de regering in Bonn met het verzoek maatregelen te nemen op internationaal niveau tegen de piratenzenders voor de Nederlandse en Engelse kust. Gebeurt dit niet dan vreest men dat er binnen de kortst mogelijke tijd drijvende communistische propagandazenders voor de kusten van Europa zullen verschijnen.

Op 17 december 1964 kwam er een rapport uit betreffende de winsten gemaakt door Radio en TV Noordzee vanaf het Rem eiland. In de periode van 1 september tot 13 december is er een bedrag van bijna 3 miljoen gulden aan reclameinkomsten ontvangen. Voor TV Noordzee werd een bedrag van 2.700.660 geind en voor Radio Noordzee ruim 149.000 gulden.

Na de inbeslagneming van de zendapparatuur van het REM eiland op 13 december heeft de TROS besloten ondanks alle tegenslagen door te gaan met de ledenwerfaktie. Totaalstand ruim 230.000 leden.

21-12-1964
Het comité draadomroep dat verbeten vecht voor het blijven bestaan van de radiodistributie heeft contact opgenomen met de heren Verwey, directeuren van Radio Veronica. De bedoeling is de mogelijkheid te bekijken of Radio Veronica wellicht de draadomroep zou kunnen overnemen.
Eerste commentaar van de zijde van Veronica: We voelen er wel voor, we moeten eerst de condities nog eens bekijken. We willen onze reklame niet missen en weten niet of dat via de draadomroep mogelijk is.

We slaan een paar weken over en komen bij een "stuitend" bericht terrecht van 3 februari 1965.
Hierin staat dat in de 2e Kamer de Minister van Buitenlandse zaken, Mr. Luns verklaard heeft dat de ondertekening van het Verdrag van Straasburg door de Nederlandse regering slechts een kwestie van tijd is.
Dat Nederland niet direkt tot ondertekening is overgegaan wil niet zeggen dat ondertekening zal uitblijven.
Let wel op: 3 februari 1965.....

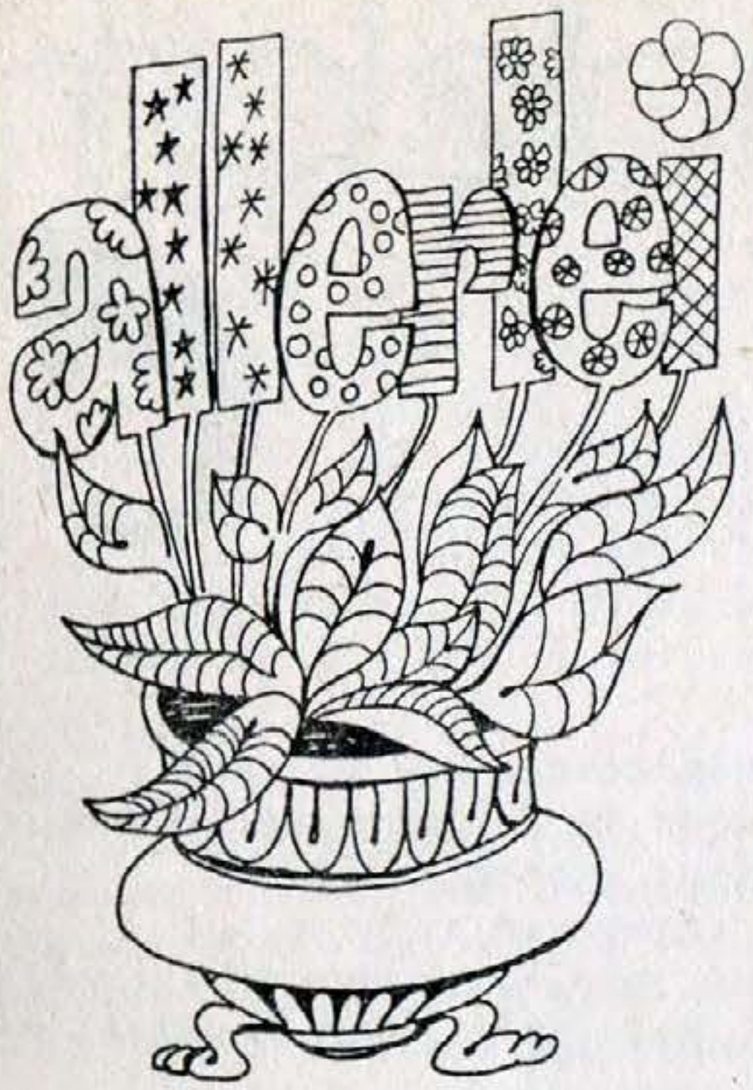

§ In de nacht van 17 op 18 februari konden we Frank van de Mast weer via de radio horen. Niet via Mi Amigo, maar tijdens de AVRO nacht van 3 tot 6 uur. Frank was door de AVRO uitgenodigd voor een gastoptreden waar hij graag gehoor aan gaf, hij was tenslotte al maanden niet meer op de radio geweest.

§ Langs deze weg wil de Freeway redaktie nogmaals haar verontschuldigingen aanbieden aan de heer Dom B. Wij drukten namelijk in ons vorig nummer een foto af van de heer Van Landschoot, zonder er bij te vermelden dat deze foto eigendom was van de heer Dom.

§ Vanaf 19 februari zal Dominee Toornvliet een half uur per dag te beluisteren zijn via Mi Amigo. Dit lazen wij in het blad van de heer Toornvliet. In deze programma's zal Dominee Toornvliet aandacht besteden aan problemen zoals onder andere verslavingen. Een enigzins andere inhoud dus dan 's zondags.

§ De BRT stuurde ons nog steeds de beloofde Top 100 niet. Zo kunnen wij ook onze leden die zo een exemplaar aanvroegen niet helpen. Zodra de BRT de goedheid heeft ons de Top 100 toe te sturen, sturen wij de leden die hem aanvroegen een exemplaar.

§ Wij bedanken langs deze weg Rob Hudson die de brief van Freeway abonnee Schrama behandelde in zijn programma. Tevens werden onze adressen nog eens vernoemd op de radio, hartelijk bedankt hoor, en ook de heer Schrama bedankt.

§ Het lijkt mij trouwens geen slecht idee, dat U even in Uw brief naar Mi Amigo vermeld dat U Freeway abonnee bent. Vraag of ze ook nog even onze adressen willen vermelden, en wanneer jullie dan genoeg schrijven zitten we in elk programma. Kom op, grijp die kans en maak Freeway mee bekender in de hele Benelux.

§ Freeway naar ..... CANADA! Niemand weet er al iets van, maar over enkele weken hopen wij ook Canadezen te begroeten bij het abonnementenbestand. Er is wel degelijk een behoefte onder de Nederlanders en Belgen in Canada om een goed radiomagazine te lezen. Mogelijk verschijnt binnenkort een advertentie in Hollandia News. Mochten er ondertussen mensen onder jullie zitten die kontakten hebben met Canadezen, zeg even: 'Freeway komt!'.

§ Freeway is nog steeds een blad waaraan U zelf kunt meewerken. Indien U een leuk artikel kunt schrijven over bijvoorbeeld een landpiraat, een ziekenomroep, radio apparatuur of wat ook maar iets te maken heeft met dit medium, wordt U vriendelijk uitgenodigd dit te sturen naar één van onze redaktie adressen. Wij danken de potentiële schrijvers nu reeds op voorhand.

Adverteren in FREEWAY

- Twee mooie Mi Amigo badges met diameter 2,5 cm te koop voor 50 Bfr of f 4,--franco Paul Vermeersch Rumbeeksesteenweg 371 8810 Rumbeke België.
- De door Aad Jansen gemaakte Buttons zijn weer terug verkrijgbaar via Ton Plekkenpol!
  Buttons met de volgende teksten erop: Mi Amigo 319 - Baken 16 - Stuurboord - Disco Show - Live Radio - Veronica 538 - Noordzee 220 - Caroline 319 - Ssst ik Smurf - Ik ben niet dronken - Willy Somers - Abba.
  De buttons kosten f 2,30 of 40 Bfr franco thuis. Te bestellen bij: Freeway - Postbus 1239 - Hilversum. U kunt ook betalen via onze transaktiemogelijkheden blz2

het structuur van de bort

deel 3

door: Dirk De Pauw.

2) Zendgemachtigde verenigingen en stichtingen:

-Wie?

Hierover bepaalt artikel 26 van het ontwerp van omroepdecreet het volgende:
"In radio en televisie wordt zendtijd verleend aan door de Kultuurraad erkende verenigingen en stichtingen, welke uitsluitend tot doel hebben radio- en televisieprogramma's uit te zenden die rechtstreeks afgestemd zijn op het verschaffen van informatieve en edukatieve duiding en opiniëring van de aktualiteit vanuit de representatieve sociale, ekonomische, kulturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen."

al 1. "de Kultuurraad van de Nederlandse Kultuurgemeenschap erkent één vereniging per politieke fraktie van tenminste tien leden."

al 2. "de Kultuurraad erkent eveneens twee levensbeschouwelijke verenigingen die overeenstemmen met de meeste representatieve levensbeschouwelijke strekkingen Aan deze verenigingen wordt eveneens zendtijd toegekend."

al 3. "de Kultuurraad kan bovendien verenigingen en stichtingen erkennen die behoren tot de politieke strekkingen, die in de Kultuurraad door minder dan tien leden zijn vertegenwoordigd, alsmede verenigingen en stichtingen met levensbeschouwelijk karakter buiten die erkend overeenkomstig al 2."

Als we nu gaan uitvissen wie aan de gestelde voorwaarden voldoet, komen we tot de volgende slotsom:

I/ a) de CVP-vereniging
   b) de BSP-vereniging
   c) de PVV-vereniging
   d) de VU-vereniging

II/ a) het Katholiek Radio- en Televisiecentrum
   b) het Humanistisch Verbond

Deze zes zendgemachtigde verenigingen moeten (krachtens artikel 26) zich bezighouden met programma's met toelichtende en opiniebeïnvloedende inslag op het informatieve en edukatieve vlak.
In deze klausule zit nu het grote verschil met de Nederlandse zendgemachtigde verenigingen, waar het gaat om een zo groot mogelijk aantal leden rond een bepaalde geestesstroming. Deze laatsten bezitten, naast het recht om opiniërende informatieve programma's uit te zenden, ook het recht om bijvoorbeeld amusementsprogramma's en show's te brengen. Met de in het ontwerp van omroepdecreet voorgestelde formule zal dit in Vlaanderen onmogelijk zijn.

-Bepaling van de zendtijd

Artikel 28 luidt als volgt:

1. De totale zendtijd voor alle zendgemachtigde verenigingen samen, wordt bij K.B., in ministerraad overlegd, bepaald.
2. In hetzelfde K.B. wordt meteen het volume zendtijd bepaald dat wordt toegekend aan de politieke en levensbeschouwelijke verenigingen.
3. De verdere verdeling van de zendtijd aan de politieke vereniging toegekend, gebeurt evenredig naargelang het aantal gekozenen in de Kultuurraad en wordt bij K.B. vastgelegd.
4. De zendtijd bestemd voor het Humanistisch Verbond en het Katholiek Radio- en Televisiecentrum wordt gelijk verdeeld tussen beide verenigingen.

Opmerking:
Krachtens artikel 35 kan de BRT nog eens zendtijd toekennen aan de in de Kultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen, alsmede aan representatieve verenigingen voor beroepsbelangen.
Het is niet zo moeilijk de opportuniteit van artikel 35 in vraag te stellen. Het artikel is in feite volkomen te verwerpen. Het radio- en televisiemedium zou overspoeld worden met eindeloze herhalingen, die zouden leiden tot een verregaande politisering ervan. Men komt te staan voor twee parallel lopende verschijnselen: enerzijds de (officiële) zendgemachtigde vereniging van een partij, en anderzijds, bijvoorbeeld de door de BRT toegekende Politieke Tribune van eenzelfde partij! Eén van de twee is te aanvaarden, maar beide tezamen kan niet door de beugel. Op deze wijze zou het televisiescherm verpest worden door enorme massa's politieke (eenzijdige) partij-informatie.

IV:BESLUIT.
==========
Er is in het verleden reeds heel wat gediskussieerd geweest over de wenselijkheid van de oprichting van zendgemachtigde verenigingen. In wezen heerst er bij de publieke opinie een enorme verwarring omtrent de kwalificatie van die verenigingen. Onder de (ongetwijfeld sterke) invloed van het Nederlandse Radio- en Televisienet verwacht het grootste deel van de bevolking alle heil van zendgemachtigde verenigingen. De meesten wensen dan ook niets liever dan de invoering van het systeem in ons landje. Men verliest hierbij echter uit het oog dat het Nederlandse systeem gebaseerd is op ledenverenigingen rond een zekere geestesstroming.
In België zou het echter gebaseerd worden op politieke of levensbeschouwelijke gronden. Met als fundamenteel gevolg dat radio en televisie geen nutsvoorziening meer voor de bevolking zou zijn, maar eerder een nutsvoorziening voor partijvoorzitters en andere politieke machtswellustelingen. Op deze basis hoeven de zendgemachtigde verenigingen voor ons niet. Mits enige aanpassingen is de omroepwet 1960 dan nog stukken beter.

E I N D E .

CAROLINE NIEUWS

Vanuit Engeland ontvingen wij het bericht dat de Caroline Road Show WAARSCHIJNLIJK ook in Nederland zal gaan optreden.
Deze Caroline Road Show (die los staat van Radio Caroline) is op het ogenblik een groot succes in Engeland waarbij 1500 mensen voor de deur staan waarvan ongeveer de helft niet eens binnen kan komen, omdat de zalen niet op zoveel mensen berekend zijn.
Als de Caroline Road Show in Nederland zal gaan optreden dan zal dat gebeuren met de boord-disc jockey's Stuart Russell, Roger Mattheuws en Brian Martin.
De Caroline Road Show zal geen concurentie zijn voor de Mi Amigo drive in show, omdat er totaal andere muziek gedraaid zal worden die ook op de zender te horen is, zoals Pink Floyd, Electric Light Orchestra, Rolling Stones enzovoorts.

zeezenders 20
DENK ERAAN TIJDIG UW PLAATSEN TE RESERVEREN, ZIE FREEWAY NUMMER 70.

Op verzoek van vele Freeway lezers beginnen wij vanaf dit nummer met alle RNI treiterschijven te publiceren.

TREITERSCHIJF 1

21-02-1971: Mozart Symphony nr. 40 - Waldo de los Rios
Same old song - Weatherman
28-02-1971: One bad aplle - The Osmonds
Black sheep child - Bojoura
06-03-1971: Those words - Sandra en Andres
Without your love - Fresh Air
13-03-1971: Love story - Andy Williams
Another day - Paul Mc Cartney
20-03-1971: Funny Funny - The Sweet
Zing, vecht, huil, bid enz. - Ramses Shaffy
27-03-1971: Gypsy Woman - Brian Hyland
Take me to your leader - Marrianne Noble
03-04-1971: Hot love - T. Rex
The world needs love - First Move
10-04-1971: I will drink the wine - Frank Sinatra
If not for you - Olivia Newton John
17-04-1971: Faithfull - Marvin, Welch & Farrar
I'm a bum - Gloomys
24-04-1971: Brown sugar - The Rolling Stones
Rossetta - Georgie Fame & Alan Price
01-05-1971: I am.... I said - Neil Diamond
Poetas Andaluces - Aquaviva
08-05-1971: Double Barrel - Dave & Ansil Collins
Put your hand in the hand - Ocean
15-05-1971: Zou 't erg zijn lieve opa - Wilma & Vader Abraham
Tuesday's Dead - Cat Stevens
22-05-1971: Malt and Barley Blues - McGuiness Flint
Railroad Song - April Shower
29-05-1971: Me and you and a dog named Boo - Lobo
My brother Jake - Free
05-06-1971: Julie July - Buggies
Can you get it - Ashton Gardner & Dyke
12-06-1971: Chicago - Graham Nash
CoCo - The Sweet
19-06-1971: Puppet man - Tom Jones
How can you mend a broken heart - Bee Gees
26-06-1971: Never ending song of love - Delaney, Bonnie & Friends
Lazy Bones - Jonothan King
03-07-1971: When you are a king - White Plains
De clown - Ben Cramer
10-07-1971: Nathan Jones - The Supremes
Black and White - Greyhound
17-07-1971: We will - Gilbert O Sullivan
Year of war - Frank Lewis
24-07-1971: Pour un flirt - Michel Delpech
Borriquitto - Peret
31-07-1971: Get it on - T Rex
Melting Pot - Booker T & the MG's
07-08-1971: Blossom lady - Shocking Blue
You've got a friend - James Taylor
14-08-1971: Hey you love - Mouth and McNeal
Don't let it die - Hurricane Smith
21-08-1971: Walk the world away - Teddy Brown
Sing in the sunshine - Brotherhood of man

NADER BERICHT

Door: Ton Plekkenpol

Haaaalo, wederom een nieuwe Freeway met een heleboel informatie. Ik ben een heerlijk weekje ziek geweest. Dat is een rare ziekte hoor. Net tijdens de presentatie van een ziekenprogramma van mij, bij de omroep zonder geld (sluikreklame)n giro 3685492 voor giften, begon ik Chinees te praten. Ik kreeg Chinese ogen en kon opeens met twee stokjes eten. Ik wist het hele Chinese alfabet, en voelde mijzelf opeens niet thuis in Nederland. Mijn vaderland was immers China. Nu bleek later dat ik een ongewone vorm heb gehad van Chinese griep. Die gaat tepaard met Chinese uitdrukkingen, een Chinees gevoel en het spreken van de Chinese taal. Nadat ik na twee dagen geheel genezen was van mijn Chinese griepje, dankzij de Hong Kong injektie, zette ik dus rustig de televisie aan. Freddy had juist een hele dringende brief geschreven, dus die kon wachten. Wel, ik kijken of er, vanwege de mist, Belgische of Engelse televisieprogramma's waren. Denkend gevrijwaard te zijn, van die ellendige reklame. Wat zien ik op die Nederlandse buis? De touringcar van Neckermann. Nou is dat ook een opgepoetste bus met vliegtuigmotor, maar ik raakte er dus van onder de indruk. Verdraais, het was een reklame. "Neckermann Man"waar het ook op sloeg. Het ging over een gezin dat eeuwig lachte, en de auto insprongen en een seconde later ergens aan het strand lagen te lachen en liepen te zingen over ene Neckermann Man. Bovendien beldde ze op naar moeder, maar die was niet thuis, die zat in een andere bus naar Tirol. Toen moeder in die opgefokte bus uit de tweede wereldoorlog Tirol naderde begonnen mensen opeens uit het niets te jodelen. Zodra je over de grens bent hoor je overal gejodel, alleen als je met Neckermann Man reist. De twee oudjes kwamen terecht in een prachtige berghut, en ook zij lachten een paar seconden. Toen was de vakantie om. Bueno de Mosquita, die toch ook al een paar jaar werkloos is, mocht op het vliegveld zijn hand opsteken omdat NeckermannMan zo vertrouwd is met goede reizen organiseren. Wat bedoel ik nou ? Elke dinsdagmiddag zien wij het testbeeld. Maar om 15.00 uur echter niet meer. Om de 14 dagen is er een dikke twintig tot vijfentwintig minuten na drie een voorlichtingsprogramma voor adverteerders van de nieuwste Ster spots. Erg interessant. Loeki is er natuurlijk niet bij die zit op school. Kijk maar es. Verdomd interessant. Terug naar het radiogebeuren. Stan Haag is flink boos dat zijn Jukebox nog wordt misbruikt. Ik wacht af wat ie er tegen wil ondernemen. Nu nog weinig, want hij heeft een nieuw huis gekocht (nouja, geen hele nieuwe natuurlijk), vrij ver van het Gooi verwijderd. Daar heeft hij, na een verdiende wintersportvakantie genoeg werk aan. Geheim is ook de verrichtingen van een Amsterdams zakenman, ene tapijthandelaar Sanders. Maar dat is het gebied van geruchten in het Gooi momenteel nummer één op de geruchtenhitparade. Deze man zou een alternatieve speciaal tegen de Hilversumse omroepen gekante piraten zender op willen zetten, omdat er regelmatig tests zijn van een onbekende zender op ruim 230 meter middengolf. Nou is dat voor mij gewoon de PTT die iets uitprobeert, maar ja.. Een gerucht is vlugger rond dan de waarheid. Tot zover alles vanuit Nederland even belicht. Ik hoop spoedig weer een boel telefoontjes te krijgen op de gestelde tijtijden en ik ga vlug aan het schrijf- en rekenwerk. Jullie weten toch dat op 25 februari er opnieuw een redaktievergadering is? De resultaten daarvan vertel ik je nog wel ! Maar onthoud dat Freeway door gaat ! Mag ik speciaal groeten, naast alle Freeway medewerkenden, onze Rob Hudson en Ton Schipper en speciaal het allerbeste wensen aan alles en iedereen die iets te maken heeft met of werkt in verband tot de Mi amigo organisatie. Dat schip zinkt heus niet, dus die roddels moeten we ook naar Fabeltjesland verwijzen. Lees Freeway, lees de waarheid ! Ton Plekkenpol.

TREK FREEWAY OVER DE STREEP!